

Hoover

اطلاع رساننده معرفی برند

دراواخده‌های ۱۹۵۰، رنگ‌های تیره و ملایم دهه‌های پیشین جایشان را به نمونه‌های براق و تند دادند. سال ۱۹۵۷، مدل کانورتیبل^۸ ۶۵ (دولوکس در انگلستان) عرضه شد. کانورتیبل را نیز هنری دریفوس^۹ طراحی نموده بود، این مدل از ویژگی کاملاً تازه‌ای به نام "جابه‌جایی اتوماتیک" برخوردار بود، در این سیستم یک مبدل تغییر سرعت جاروبرقی، به قسمت عقب دستگاه متصل می‌شد. در ۱۹۶۳، مدل جدیدتری ارائه شد که هم در ایالات متحده (به نام دیال-آ-ماتیک^{۱۰}) و هم استرالیا و انگلستان (به نام دایناماتیک^{۱۱}) مورد استقبال واقع گردید. این نخستین جاروی برقی هوای تمیز (هوای فاقد هرگونه بار خارجی) بود. در این طراحی، به جای اینکه خاک و آلودگی مستقیماً از فن مکند عبور کرده و به داخل کیسه دمیده شود، ابتدا از کیسه عبور کرده و فقط هوای تمیز را باقی می‌گذاشت تا از فن بگذرد.

این مکانیسم سریعاً توسط بسیاری از سازندگان دیگر اقتباس شد و تا امروز نیز در ساختمان این دستگاه به کار می‌رود. البته، علیرغم اعمال اصلاحات در طراحی مدل دیال-آ-ماتیک همواره این جاروی برقی، سنگین وزن و نیز گرانبه بود. امکان نداشت جایگزین مدل قدیمی‌ترین کانورتیبل گردد.

روندکار آهسته بود به گونه‌ای در طول هفته فقط ساخت ۲ الی ۳ دستگاه به سرانجام می‌رسید. اسپانگلیکی از دستگاه‌ها را به دخترش خاله اش سوزان هور^۵ داد، تا در منزل استفاده کند. سوزان که تحت تاثیر این خلاقیت قرار گرفته بود همسرش، ویلیام هنری باس هور^۶ را مطلع کرد. هور در شهر "نورث کانتون" ایالت اوهایو یک تولیدی کالاهای چرمی را اداره می‌کرد. در آن زمان کسب و کار کالاهای چرمی رونق رضایت بخشی نداشت. پس با ملاحظه فرصت بازاریابی جاروی مکند، هور در سال ۱۹۰۸، حق امتیاز تولید را از اسپانگلر خریداری نمود. اسپانگلر همچنان مدیر شرکت باقی ماند و این همکاری تا پیش از فوت او در سال ۱۹۱۵ تداوم داشت. خانواده‌ی اسپانگلر تا سال ۱۹۲۵ حقوق خود را از شرکت دریافت می‌کردند.

مواجهه‌ی هور با فقدان توجه عموم به دستگاه گرانبه و نامانوس جدید، وی را بر آن داشت تا دست به تبلیغات بزند. به این ترتیب یک آگهی در روزنامه چاپ کرد با این مضمون که برای هر مشتری متقاضی خرید، ۱۰ روز استفاده مجانی از جاروی برقی هور تدارک دیده شده بود. تا پایان ۱۹۰۸، شرکت ۲۷۲ دستگاه رابه فروش رسانید. ۱۹۱۲، دامنه‌ی فروش به بازارهای نروژ، فرانسه، روسیه، بلژیک،

هور به عنوان یک کسب و کار نوآور در حیطه‌ی کفپوش در ایالت اوهایو، امریکا قدم به عرصه گذارد. سپس در اندک زمانی، در تولید و عرضه در کشور انگلستان نیز توفیقات چشمگیری یافت به طوری که از آغاز تا اواسط قرن بیستم، صنعت جاروبرقی انگلستان و ایرلند رادر سیطره‌ی خودداشت، و گستره‌ی حضور هور تا جایی پیش رفت که واژگان جارو در این منطقه هم معنا با هور شده بود. شرکت امریکایی هور، که چندسال بعد از ظهور، به تشکیلات ویرلپول^۱ پیوسته بود، در ۲۰۰۶ به صنایع تکترونیک^۲ به مبلغ ۱۰۷ میلیون دلار فروخته شد.

مصادف با سال ۱۹۹۳، هور شعبه‌ی انگلستان/اروپا عملاً از تشکیلات ایالات متحده جدا شد و به مالکیت شرکت ایتالیایی کندی^۳ درآمد. علاوه بر محصولات نگهداری از کفپوش، هور یک برند مشهور لوازم خانگی در اروپا به شمار می‌رفت و به طور ویژه در انگلستان و ایرلند برای ماشین‌های لباسشویی و خشک کن طرفداران زیادی پیدا کرده بود. هنوز نیز این برند در اروپا نقش آفرین مهم بازار ماشین‌های لباسشویی و ظرفشویی و البته جاروهای برقی محسوب می‌گردد.

تاریخچه

نخستین جاروهای برقی عمودی در سال ۱۹۰۸ توسط یک

ویلیام هنری باس هور

هور در سال ۱۹۶۹، طراحی مدل مذکور را با افزودن سیستم خودپیش برنده‌ی نوینی با نام "پاوردرايو"^{۱۳} بهبود بخشید. تحقق این ایده تلاش بسیاری را مصروف خود کرد چراکه نیاز به استفاده از دنده، تسمه، و کابل داشت تا با نیروی خودش به جلو و عقب رانده شود، و این در حالی بود که کاربر به سهولت توسط یک دستگیره‌ی سه کاره، این جاروی برقی را هدایت می‌نمود.

پاوردرايو، بسیار کارآمد بود چراکه کاربر تنها با استفاده از یک انگشت جاروی سنگین را به جلو حرکت می‌داد. این تکنولوژی مضاعف، دستگاه دیال-آ-ماتیک را بیش از نمونه‌ی اولیه سنگین ساخته بود و قیمت ۱۵۰ دلاری

هلند و اسکاتلند نیز رسیده بود. و این سرآغازی برای شکوفایی کسب و کار هور بود. یک سال بعد از گرفتن حق امتیاز از اسپانگلر، هور توانست بخش تحقیق و توسعه را برای تشکیلات تولید دایر نماید. در سال ۱۹۲۶، با تعبیه‌ی یک میله‌ی فلزی متصل به برس دوار در محفظه‌ی خرطومی جارو، دستگاه اصلاح شد. این میله برای تکاندن خاک فرش توسط برس دوار، تغییر وضعیت می‌یافت و به این شیوه کارایی جارو ارتقا می‌یافت. در ۱۹۳۶، حق امتیاز جدیدی برای نصب یک مکانیسم خودپیش برنده^۴ در جاروبرقی به نام هور ثبت گردید. به عنوان بخشی از برنامه‌ی به روزسازی محصولات،

نگهبان فروشگاه، به نام جیمز موری اسپانگلر^۴ که گاه و بیگاه ابداعاتی انجام می‌داد، ساخته شد. از آنجائیکه وی دچار آسم شدید بود، ضمن جستجوی راهکاری برای کاستن از صدمات به دستگاه تنفسی اش در زمان نظافت، به اختراع جالبی رسید. او ابتدا با استفاده از جاروی ساده‌ی خودش و اتصال آن به یک موتور فن برقی اولین شکل جاروی مکند را ساخت، آنگاه نمونه‌ی اصلی را با به کارگیری یک جعبه‌ی صابون، موتور الکتریکی، جاروی دستی، و روبالشی به وجود آورد. پس از تصحیح طرح و ثبت آن، شخصاً تولید جاروی برقی را آغاز نمود. در جریان تولید، پسر اسپانگلر در مونتاژ قطعات و دخترش در دوخت کیسه‌های خاک کمک می‌کردند. لیکن

کرد. حتی یکی از کارخانجات را در اوهایو تعطیل کرد و به یک کلیسا فروخت.

همانند بسیاری از شرکت های امریکایی، هوور نیز با فشار به دلیل تقاضای مصرف کنندگان جهت کالاهای ارزان رو به روست. بنابراین، در مناطقی چون مکزیک به تولید می پردازد که هزینه های تولید پایین تر از ایالات متحده می باشد. پس از اینکه در ۲۰۰۶، میتگ به مالکیت شرکت "ویرلپول" درآمد، موسسه توافق کرد تاهوور را به شرکت هنگ کنگی (چینی الاصل) "صنایع تکترونیک" بفروشد. در سپتامبر ۲۰۰۷، کارخانه اصلی هوور در نورث کانتون، ایالت اوهایو رسماً بسته شد.

محصولات کنونی و رقبا

محصولات هوور از یک بازار به بازار دیگر تنوع زیادی دارد. مثلاً بازار ایالات متحده مختص محصولات نگهداری کفپوش می باشد، حال آنکه در بازارهای انگلستان و

آن بسیارگران به نظرمی رسید. به هر تقدیر سیستم در سال ۱۹۷۸، به مدل های جایگزین دیال-ا-ماتیک نیز منتقل شد.

در مارس ۲۰۰۹، هوور توقف تولید ماشین های لباسشویی رادر کارخانه "ولزجنوبی" در انگلستان اعلام نمود. این تاسیسات از اکتبر سال ۱۹۴۸ راه اندازی گردیده بود. چندروز بعد دلیل آن را به این شرح توضیح داد که؛ شرکت از عهدهی ساخت محصولات لباسشویی با قیمت رقابتی در این کارخانه بر نمی آید. گرچه با این وضعیت ۳۳۷ شغل از بین رفته بود لیکن هوور انگلستان، همچنان مدیران، بخش تدارکات، انبار و خدمات پس از فروش را در همان محل نگاه داشت و ۱۱۳ کارگرم ابقاگردیدند.

تشکیلات اداری و وضعیت مالکیت

شرکت تا دهه ی ۱۹۴۰، که سهام آن به معرض فروش عمومی گذارده شد، منحصرأ متعلق به خانوادهی هوور شمرده می شد. در سال ۱۹۸۵، شرکت توسط تشکیلات شیکاگو پاسیفیک^{۱۳} خریداری شد و در ۱۹۸۹، شیکاگو پاسیفیک به تملک میتگ^{۱۴} درآمد. در ۱۹۹۳، شرکت بازرگانی هوور^{۱۵} و "هوور انگلستان" ادغام شدند تا "گروه اروپایی تجهیزات هوور" را شکل دهند.

- 1-Whirlpool Corporation
  - 2-Techtronic Industries
  - 3-Candy Company
  - 4-James Murray Spangler
  - 5-Susan Hoover
  - 6-William Henry Boos Hoover
  - 7-Self-Propelling
  - 8-Convertible Model
  - 9-Henry Dreyfuss
  - 10-Dial-A-Matic
  - 11-Dynamatic
  - 12-Powerdrive
  - 13-Chicago Pacific
  - 14-Maytag
  - 15-Dyson, Electrolux, Miele, Bissell, Zanussi, LG
- منبع: en.wikiedia.org

بیشتر

کشورهای

اروپایی، ماشین لباسشویی،

ماشین ظرفشویی و یخچال به موازات

محصولات نگهداری کفپوش مشتریان متعددی دارند.

طی دهه ی گذشته، هوور تسلط خود را بر بازار انگلستان و ایالات متحده از دست داده است و اکنون با رقیبان قدرتمندی از برندهای مختلف مواجه می باشد.

در میان این رقبای دایسون، الکترولوکس، میل، بیسل، زانوسی و ال جی^{۱۵} از برندهای برجسته می باشند.

در سال ۱۹۹۵، شرکت کندی این گروه را تماماً خرید به علاوه، حقوق انحصاری برند را برای سراسر اروپا (از جمله اتحاد جماهیر شوروی)، افریقای شمالی و کشورهای منتخب در خاورمیانه به خود اختصاص داد. در سال ۲۰۰۴، میتگ اعلام کرد که قصد محدود کردن فعالیت هایش را دارد و عمدهی عملیات هوور را خلاصه